

екърбна; Богъ мя утѣши: за туй ви водѣ моя синъ за да слугува Богу въ неговыя храмъ.“ Великосвѧщенникъ благослови Аннѣ и мѫжа ѹ и рѣче: „Нека ви Богъ дарува да си родите други сынове за наградѣ на тогова, що му давате.“ Анна прочее роди още три сынове и двѣ дѫщери. Ідна ношъ като бѣше малкыйтъ Самуилъ край Божія ковчегъ, повыка го ѹединъ гласть. Той си помысли че го выкаше великосвѧщенникъ Иліа, и като ся дигна, отиде та го попыта ѩо искаше. „Азъ не съмъ ви выкалъ, сине мой, му рѣче Иліа; идете та си лѣгнете.“ Сѫщо като ся повыквѣ още до три пѫти, Иліа разбра че Богъ ѿ повыквалъ Самуила, и му рѣче; „Ако бы да тя повыка нѣкой още веднажъ, ты ще отговоришъ; Кажи, Господи, твойтъ служителъ тя чуе.“ Самуилъ направи туй, ѩо му бѣше заповѣдалъ Иліа, и Богъ му рѣче: „Иліа прѣнебрѣгна да поправи чадата си; за туй му извѣстихъ, че нема никой отъ тѣхъ да достигне до старость, защото чадата му сѫлоши, а и той ся благодари да гы пріемне безъ да гы накаже строго, както го тѣ заслужвахъ.“ Самуилъ щеше най-добрѣ да си прѣмълчи и да не казва туй на великосвѧщенника; но Иліа като му заповѣда да му каже истиннѣтъ, Самуилъ му приказа, ѩо му бѣше казалъ Богъ, а Иліа му отговори: „Нека ся испълни Божіята воля“. Отъ онуй врѣме Богъ бѣше съ Самуила, който обитаваше въ Сило, и секой го знаеше че бѣше пророкъ.

СОФІЯ.

Колкото отиваме по навѣтрѣ въ свѧщенното писаніе, толко повече го намирамъ хубаво. Струва ми ся, че Иліа бѣше ѹединъ почтенъ човѣкъ; горко му! че имаше толко лошы дѣца!